

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

The Oldest Slovene Daily in Ohio — Best Advertising Medium

FOR DEFENSE BUY UNITED STATES SAVINGS BONDS AND STAMPS

FOR DEFENSE BUY UNITED STATES SAVINGS BONDS AND STAMPS Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio — Oglasi v tem listu so uspešni

VOLUME XXV. — LETO XXV.

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY (PETEK), FEBRUARY 27, 1942.

ŠTEVILKA (NUMBER) 48

VAŽEN GOVOR POSLANIKA LITVINOVA V NEW YORKU

Litvinov poziva zaveznike na združeno akcijo borbe na dveh frontah. — Hitler se zaveda položaja: ali bo vse dobil ali vse izgubil.

ZDRUŽENA PRIZADEVANJA NISO DOVOLJ: POTREBNI SO TUDI SKUPNI BOJI

NEW YORK, 26. februarja. — Ruski poslanik Maksim Litvinov je nocoj izjavil, da zavezniški narodi lahko še to počnejo, ako prično z ofenzivno akcijo na dveh frontah. Litvinov je ponovil izjave, ki jih je prej podala Stalin in Molotov, češ, da je treba napadati Nemce tako na vzhodu kakor na zapadu ter je hkratu izustil varilo, da če Rusija kmalu ne dobi učinkovite pomoči, bo vsa pomoč prepozna. Nobenega dvoma ni, da namreč Hitler spomladni pričeti veliko ofenzivo, je rekel Litvinov.

Litvinove ugotovitve

„Mi zdaj mnogo slišimo o združenih prizadevanjih zavezniških narodov po izvojevanju zmage. Toda združena prizadevanja, v katerih niso vključeni Litvinove ugotovitve

Poljaki bo umrlo to zimo za lakoto 500.000 ljudi; strašne razmere vsepovsod

Poljaki kuhajo ljubje dreves in kože poginulih živali. — Nemško ljudstvo in nemška armada pa živi v izobilju, v nekaterih slučajih celo bolje kot pred vojno.

Poljaki in Židje umirajo od gladi. Poljaki na poljskem podeželju kuhajo za hrano ljubje dreves in kože poginulih živali.

LONDON, 27. februarja. — Organizirani rop in plenitev od strani Nemčije v zasedeni Evropi je dosegla takšne proporcije, da bo še to zimo pomrlo od ene cele generacije ljudstva je započeta. Tako je izjavil nemški Medzavezniški informacijski odbor.

PARNIK S 750 ŽIDI POTOPLJEN

VICHY, Francija, 25. februarja. — Na Črnem morju, okoli pet milj od Bospora, je bil razstreljen mali parnik Struma, ki je imel na krovu 750 židovskih beguncev iz Rumunije in Bolgarije. Tako naznanja neko poročilo iz Istanbula.

Parnik, ki je plul pod panamsko zastavo, je imel manj kot 400 ton prostornine. Židovski begunci, ki so se nahajali na krovu, niso imeli polnomočnih listin in potnih listov ter se niso smeli nikjer izkrcati. Kapitana parnika je že opetovano izjavil, da parnik ni več zmogel varne plobove. Sodí se, da je parnik zadel na mino.

Himen

Dne 27. januarja, t. i. sta se poročila v Mobile, Ala., Miss Martha Bausman in štabni saržant Frank Kos. Nevesta je hči Mr. in Mrs. John Bausman, S. Main St., Dayton, O., ženin pa sin Mr. Frank Kosa, 434 E. 160 St., Cleveland. Mladi Kos se nahaja pri vojaki v Brookley Field. Svoj dom si bo mladi par ustanovil v Mobile, Ala. Čestitam!

Seja lovcev

Redne mesečne seje St. Clair Rifle and Hunting kluba se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu, ob 9:30 uri v Slovenskem domu na Holmes Ave. Lovce se opozarja, da se seje udeležijo, 1. marca.

Turki pravijo, da Nemci ne bodo prodrli do Sueza

Turki prav nič ne skrivajo svojih simpatij za zaveznike, o katerih upajo, da bodo zadržali Nemce.

KAIRO, Egipt, 25. februarja. (Ona). — Turški vojaški voditelji, ki napovedujejo na spomlad desperaden nacijski napad proti Kavkazu, pravijo, da ne bodo Nemci v svoji libijski kampanji nikoli dosegli Sueškega prekopa.

Informacije, ki so dospele v Turčijo, naznanjajo, da delajo Nemci velike in nagle priprave za pomladansko ofenzivo proti Rusiji, ki jo nameravajo začeti nekako v sredi marca.

Zmaga v tej vojni bo na strani onih, pravijo Turki, ki morejo spravi na bojišče največ rezerv. Turki upajo, da bo angleški deveti armadi v Siriji in njihovi novi deseti armadi mogoče držati Nemce. Kar se tiče Turkov samih, so slednji trdno odločeni zoperstaviti se nemškemu pohodu preko njihovega teritorija ter računajo na to, da bodo storiili Rusi in Angličji isto na svojih sektorjih.

Značilno je tudi to, da se Turki po padcu Singapura prav nič ne boje izražati svojih prozavezniških simpatij. Z Balkana se ne boje Turki nobene nevarnosti. Turška armada je dobro izkoristila preteklo leto ter se čuti danes mnogo močnejša kot je bile kdaj prej.

NACIJI PREMEŠČAJO ŽIDE

LONDON, 25. februarja. — Jugoslovanski krogi poročajo, da je kampanja generala Draže Mihajloviča, ki si prizadeva oprostiti žide iz srbskih koncentracijskih taborišč, pripravila naciste do tega, da so pričeli premeščati 12.000 židov iz raznih taborišč v bližini Paračina v druge kraje. Nova taborišča so agrarna z žico, ki je prepojena z elektriko.

Zanimiv in važen film

Washington je zelo zainteresiran za ta film, o katerem želi, da se ga izgotovi čim prej mogoče, da se ga bo kazalo v tej deželi in Latinski Ameriki.

72 LET STARI RABINEC OBDOJEN NA SMRT

LONDON, 25. februarja. (ONA). — Nacisti v vzhodni Poljski so danes obsodili na smrt nekakega 72 let starega židovskega rabinca, o katerem pravijo, da je bil voditelj skupine sabotažnikov.

Rabinca, ki se piše Moise Arbez ter je iz Byčavka, so prijeli v soboto v nekem gozdu agentje gestapa. Pri njem je bilo baje 10 židovskih in šest nežidovskih sabotažnikov.

ŠEST VOJAKOV UBITIH V NESREČI

ENID, Oklahoma, 26. februarja. — Šest vojakov je bilo danes na mestu ubitih, 26 pa ranjenih, ko je tovorni vlak Rock Island železnice zadel avtobus, s katerim so se vozili. Nesreča se je primerila na železniškem križišču tekom silnega snežnega meteža in viharja.

ZADNJE VESTI

WASHINGTON, 27. feb. — Ofenziva generala MacArthurja na Bataan polotoku se nadaljuje. Ameriške in filipinske čete so napredovale vzdolž vse fronte v globino od enega do 8 kilometrov.

Na Burmi in nad Javo so izgubili Japonci v treh dneh 94 do 100 letal.

MOSKVA, 27. februarja. — Borba za Leningrad se bliža svojemu vrhuncu. Ruske čete love Nemce po zasneženih gozdovih, kjer jih sistematično ugonablja.

Sovjetske čete zadajajo Nemcem porazne udarce okoli Leningrada, kjer povzročajo ruski smučarji in četniške edinice strah in grozo med Nemci. Ruska artilerija je porušila že stotine nemških utrdb ter uničila 1.500 nemških artilerijskih baterij.

Ruski častniki poročajo, da se dan in noč meče stotisoče ruskih vojakov ob nemške utrdbe.

ADAMIČ V SLUŽBI AMERIŠKE VLADE

Adamič se bo udeleževal pri novem važnem filmu. — Njegovo zadnje knjigo sta prečitala predsednik Roosevelt in premier Churchill.

Sredi svoje predavalne turnee, ki je imela trajati dva meseca in katera se je pričela dne 1. februarja, je bil ameriški pisatelj Louis Adamič, ki je našega rodu, nenadoma draftan po ameriški vladi in pozvan na delo s King Vidorjem, M-G-M direktorjem, ki je nujno zaprosil za njegovo udeleževanje pri nekem filmu, kateri se nanaša na ameriško industrijo in priseljence.

Washington je zelo zainteresiran za ta film, o katerem želi, da se ga izgotovi čim prej mogoče, da se ga bo kazalo v tej deželi in Latinski Ameriki.

Mr. Colston Leigh, Adamičev zastopnik, ki vodi upravo Adamičevih predavanj, je bil zaradi tega prisiljen odpovedati več kot trideset Adamičevih predavanj preko vse dežele.

Obisk vojno - produkejskih tovarn

Mr. Vidor in Mr. Adamič obiskujeta zdaj tovarne, kjer se izdelujejo vojne potrebščine, da si izberete scene za svojo zgodbo. Pozneje odideta na zapad, kjer bosta napisala besedilo. Pisatelj Adamič danes še ne ve, koliko časa bo trajalo njegovo udeleževanje v tem vladnem svojstvu.

O obisku v Beli hiši

Med tem pa vzbuja njegova zadnja knjiga "Two-Way Passage" živahno zanimanje po vsej deželi. Bela hiša v Washingtonu je nedavno objavila dejstva glede Adamičevega obiska pri predsedniku Rooseveltu in angleškemu premierju Churchillju, s katerima se je setal Mr. Adamič meseca januarja. Ta njegov obisk v Beli hiši je bil v zvezi z njegovo knjigo, katero sta oba prečitala, Mr. Roosevelt in Mr. Churchill. Prihodnji teden bomo objavili v zvezi s tem važen in zanimiv uredniški članek.

Velike zmage sovjetskih armad v Staraji Rusiji

V Staraji Rusiji je obkoljenih 96.000 Nemcev, katerih položaj je brezupen. Rusi oddaljeni 72 milj od meje Latvije.

MOSKVA, 26. februarja. — Sovjetski viri naznanjajo, da so sovjetske armade strle štiri nemške in eno rumunsko divizijo, to je približno 60.000 mož, in da je od teh vojakov ubitih ali ranjenih okoli 26.000 mož.

To je za naciste še večja nesreča kakor njihov debakel v Staraji Rusiji. Ta udarec je padel na Nemce in njihove rumunske zaveznike že pred nekaj dnevi.

Ofenzivo je prešla ruska konjenica in pehota. Konjenica je obkrožila krilo rumunske divizije, nakar je napadla njeno ozadje. Preostali so se umaknili, pusteč na bojišču 2.500 mrtvih in ranjenih.

LONDON, 27. februarja. — Ruska konjenica, ki prodira iz Staraje Rusije, kjer so njeni tovariši zaprl v past ogromno nemško armado, je pridrla do Sustjeva, kateri kraj se nahaja samo 72 milj od meje Latvije.

Na fronti Staraje Rusije razbija ruska artilerija po v pasti tičečih Nemcih. Na nekaterih krajih so oddaljeni razbijajoči ruski topovi samo četrtil milje od Nemcev. Položaj nemških divizij, ki tiče tuka in ki štejejo 96.000 mož, je brezupen. Nad njimi letajo ruski letalci, ki mečejo med Nemce letake s pozivom, naj se vdajo in z objubo, da se bo z njimi dobro postopalo.

Koncert "Zarje"

V nedeljo, 1. marca, se bo vršil v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., pomladanski koncert pevskega zbora "Zarja".

Iz programa je razvidno, da bo spored zelo pester in bogat. Nastopil bo celoten zbor, moški in ženski zbor, dueti, itd.

Dalje bo podana tudi angleška komedija "It can't be done", pri kateri bodo nastopile štiri osebe. — Koncert bo dan pod vodstvom zborovega učitelja Joseph V. Krabec-a.

PO IZŽRANEM PROGRAMU BO PLES IN PROSTA ZABAVA. — Vstopnina v predprodaji 40c, pri blagajni 50 centov.

ŽBOR "ZARJA" PRAV VLJUDNO VATI NA TO LEPO KULTURNO PRIDITEV VSO SLOVENSKO JAVNOST.

WINANT PRIHAJA V WASHINGTON

LONDON, 26. februarja. — Ameriško poslanstvo naznanja, da je John C. Winant, ameriški poslanik, odpotoval danes z letalom iz Londona v Washington, kjer se bo posvetoval s predsednikom Rooseveltom.

Slovenski radio program

V nedeljo bodo nastopili na slovenskem radio programu sledeči pevci: John Samsa, Ed in Frank Bradač ter John Lube, ki bodo zapeli sledeče pesmi: "Slovenec, Srb in Hrvat," "Trije kovači" ter "Ljubezen in pomlad". Kot gost bo nastopil pri programu Paul Pleska, 16 letni ruski mladenič, ki je nad šest čevljev visok, ter bo iz prijaznosti Prince's Studio zaigral komad na harmoniko.

KONGRES ODLOŽIL GLASOVANJE O VAŽNI DELAVSKI ZAKONODAJI

Važno glasovanje o odpravi 40-urnega delovnega tedna in posebni plači za nadurno delo, je bilo odloženo za danes.

AVTOR PREDLOGE JE POSLANEC SMITH, DEMOKRAT IZ VIRGINIJE

WASHINGTON, 26. februarja. — Po trpki debati je zbornica poslancev danes odložila do jutri glasovanje o predlogi, da se prekliče za časa vojne zvezne postavice, ki določujejo 40-urni delovni teden in posebno plačo za nadurno delo.

Napadi na predlogo

Avtor te predloge je poslanec Smith, demokrat iz Virginije, ki je izjavil, da nekateri delavski voditelji proglašajo stavke za prazen nič. Poslanec MacCormack iz Mass., vodja demokratov, je obtožil Smitha, da priporoča antidelavsko zakonodajo, ki naj odpravi vse to, kar so delavci zadnja leta pridobili. Prav tako je napadel to predlogo Sidney Hillman, ravnatelj vojno-produkcijskega odbora, ki je dejal, da s tako zakonodajo ne bo pomagano vojnim prizadevanjem, marveč da se bo samo ustvarilo konfuzijo in demoralizacijo.

Izjava poslancev Smitha

Poslanec Smith je izjavil, da ni nobenega dvoma, da bi se mesto plače za nadurno delo določilo kakšne druge vrste odškodnino. Dejajle tudi, da se je uzakonilo 40-urni delovni teden ob času, ko se ni nahajala dežela v vojni. Izza napada na Pearl Harbor se je izkazalo, da se potreben obrambno-produkcijski program ne bo mogel izvesti z omejenimi delovnimi urami.

Rangoon v plamenih; general MacArthur v ofenzivi

Na Javo je prišlo več tisoč ameriških, angleških in avstralskih vojakov. — Hrabra obramba Amerikancev.

Ameriške, angleške in avstralske čete, ki so dospele na Javo, štejejo zdaj več tisoč mož, kakor naznanja general Hein Ter Poorten, vrhovni poveljnik holandske armade v Vzhodni Indiji. Poveljnik Ter Poorten je, ko je izrekel tem četam svojo dobrodoščilo, slednje pozval, naj se "bore kot zveri" in naj ne popuste niti za las. General pravi, da situacija na Javi sicer ni rožnata, ni pa tudi obupna in pesimistična.

MANDALAJA, Burma, 26. februarja. — Dva zakonca iz Kanade, ki sta pravkar prispela iz Rangoona, pravita, da je Rangoon danes "mesto strahov in prikazni". V predmestjih Rangoona gorijo veliki požari, v katerih je neprestano slišati silne eksplozije. Razni tipi in elementi plenijo po mestu.

WASHINGTON, 26. februarja. — General MacArthur, ki tako hrabro brani s svojim ameriško - filipinskim vojaštvom ameriške pozicije na Bataan polotoku, se ne zadovoljuje več z obrambo, temveč je prešel v ofenzivo proti Japoncem.

Upanje za uspešno nadaljno obrambo Luzon otoka je silno naraslo zaradi udarcev, ki jih dobiva japonska mornarica, kateri bo čimdalje težje.

Zadušnica

V soboto zjutraj ob 8. uri se bo brala sedmina v cerkvi Marije Vnebovzetje za pokojnega Antona Centa.

Prevažanje in zalaganje svojih čet.

Policijo je naprosila Dudasova poročena hči, naj gre v stanovanje pogledat, kaj je tam, češ, da se njen oče že približno mesec dni sumljivo obnaša in da je nepusti v hišo. Policija je hišo temeljito preiskala, toda Dudasove žene ni našla v nji. Izvedela pa je, da je pred približno mesecem dni spravila skupaj nekaj svoje obleke ter neznanokam odšla.

Nov grob

Včeraj popoldne ob 4. uri je preminila Marija Virant, rojena Pogorelec, p. d. Kerletova, in stanujoča na 949 E. 70 St. Doma je bila iz Goriče vasi, fara Ribnica, odkoder je prišla v Ameriko pred 40. leti. Pokojnica je že nekaj let bolehal na otrpljenih udih, umrla je pa za srčno hibo, ko se je nahajala dva dni v postelji. Tu zapuščata soproga Alojzija in tri sinove Alojzija, Johna in Augusta, sestro Mrs. Jennie Košmerl, na E. 62 St., v Evelethu, Minn. brata Franka, v stari domovini pa brata Karolna. V družini je leta 1935 umrl sin Stanley, l. 1937 pa sin William. Od tedaj je pričela pokojnica bolehati. Bila je članica društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Pogreb se bo vršil v ponedeljek zjutraj ob 9 uri iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi, v cerkev sv. Vida in nato na Calvary pokopališče. Bodi pokojnici ohranjen blag spomin, preostalim sorodnikom pa naše sožalje!

"Dekle iz Leningrada"

Znamenit ruski film "Dekle iz Leningrada" se bo kazalo v Penn Square gledališču še en teden. Vodstvo gledališča, ki se nahaja na E. 55 St. in Euclid Ave., je izjavilo, da je ta slika privabila veliko več občinstva kot pa kateri drugi inozemski film. Jutri večer se bo ob polnoči vršila predstava v korist ruskega vojnega reliefa.

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

» ENAKOPRAVNOST «

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
 Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto \$5.50
 za 6 mesecev \$3.00; za 3 mesece \$1.50
 Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexicu, za celo leto \$6.00
 za 6 mesecev \$3.25; za 3 mesece \$1.60
 Za Zedinjene države, za celo leto \$4.50
 za 6 mesecev \$2.50; za 3 mesece \$1.50
 Za Evropo, Južne Amerike in druge inozemske države:
 za 6 mesecev \$4.00 Za celo leto \$8.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

UREDNIKOVA POŠTA

Cvetiči Noble

Euclid, Ohio. — Predpustni čas je minil, no pa nič zato. Prišel pa je sv. Valentin, ki prinese ključ od korenin. Tako se je tudi naš Cvetiči Noble zopet oživel. To bomo dokazali v soboto, 28. februarja, ob 7. uri zvečer v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Društvo bo namreč priredilo veselo in prijazno zabavo in sicer po sledečem redu: Otvoritev ob 7. uri, seveda po novem času, kar bo pa po polnoči, si pa lahko pripravimo še eno uro, namesto, da bo 3. bo šele 2. ura.

Dalje pozdrav in sprejemanje članstva in cenjenih prijateljev po vzorcu zadnje konvencije S. N. P. J.

Nato bodo sledile raznovrstne igre na karte, po končani igri pa bo razdelitev velikega valentinovega srca. Kdor bo imel največ "pointov" bo dobil največji kos tega srca. Potem bo pa sledila prosta zabava in ples. Malo humorja je treba. Ko vam bo pa želodec godrnjal, stopite k naši kuharici in takoj vam bo odleglo.

Da pa ne bo kdo otožen ali sam, naj pride na ta večer k nam in upošteva naj omenjeni program. O ja, še nekaj — skraj bi bil pozabil. Zadnje nedeljo pri "Belem konjičku" sem se sestel s prijatelji in člani Jednote in sicer z bratom Zarnikom in njegovo ženo, z Gabrielo in njeno družino, Semeničem in drugimi znanci. Torej Zarnik, jaz držim mojo besedo, ti drži pa tvojo in pripelji štab. Ravno tako povej Karolinu, da naj tudi on pripelje svoj štab. Gabriela mi je tudi obljubila — kaj? — prav nič drugega kot da gotovo prideta oba.

Pa kaj še? Jože Pograjc je bil pa kar nekam zamišljen ali v zadregi, ko sem jaz vabil ljudi iz "Westa", pa si je hitro sam pomagal in besedo pristavil. Ako vi v resnici pridete, bom pa tudi jaz tam in vam bom pokazal tisto sobo, ki nima okna in še druge stvari, katere spadajo v moj biznis. Upam, da boš držal tvojo besedo, Jože!

Torej, naj zadostuje to. Ako se pa ta program ne izvrši, ste pa krivi vsi, ki se ne boste udeležili.

Z bratskim pozdravom za odbor

Frank Podboršek

Zahvala

Čitalnica Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. se iskreno zahvaljuje vsem pevskim društvom in posameznikom za sodelovanje na čitalniški prireditvi dne 15. februarja, ki je tako lepo izpadla v moralnem kakor tudi v finančnem oziru. Brez pomoči teh bi čitalnica ne mogla nikdar prirediti kaj slavnega.

Nadalje naj sprejmejo zahvalo tudi Mrs. Josephine Zaic za darovano vsoto \$2.00, Mr. Fr. Trebec \$2.00, Mr. Joseph Grosel \$1.00 in Mr. John Starman \$1.00. Članstvo čitalnice Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. izreka zahvalo še enkrat vsem skupaj!

Odbor.

Iz zapadne strani

Cleveland, Ohio. — Ko čitam koliko fantov odhaja k vojakom, hočem tudi naše fante iz zapadne strani popisati, ker vsi pripadajo k slovenskim društvom. Dosedaj so bili sledeči podličani k vojakom: J. Klinec, E. Krečič, Mayer, E. Zorn, ki je poročen, Jereb, E. Kolenc, E. Valentin, poročen, in V. Konecstabo, ki je tudi poročen. Toilko mi jih je poznanih.

Sedaj pa odhajajo še drugi: J. Malečkar, Al Klun, ki je poročen in Anton Simčič iz West 44th St.

Vsak se zaveda ločitve od svojih domačih, toda vsi odhajajo v upanju, da se še vidimo. Želim vsem srečen povratek! Mrs. Anna Jesenko

Anthony Drenik:

Dobri vojak Švejk

Bilo je leta 1934, ko sem dobil mojo prvo veliko vlogo na odru. Prvo vlogo ali prvokrat sem bil na odru že leta 1926, kot osemletni-šolarček, ko smo igrali Miklavžovo. Med tem sem bil večkrat povabljen, po g. Turku, takratnemu katehetu v prijazni Cerknici, kateri je bil, ne samo navdušen za dramatik, pač pa tudi izvesten režiser in dober pevec. Kadar je on pel na odru ali na koru v cerkvi, ga je vsa cerkniška okolica z veseljem poslušala, in na "farovski" veselici je bil on vedno med pevskim društvom in je vedno pel "naprej." Moje največje veselje je bilo, kadar sem njemu ministriral, in veselilo me je da, kadar je on maševal v podružnicah, kakor v Zeljsah, Dolenji vasi, Dolenjem jezeru ali na Brezjah, me je vedno izbral, da sem jaz šel z njim za ministranta. Seveda jaz sem se tudi vedno vrtil okoli kaplanije in v Prosvetnem domu na trgu, kjer je bilo poleg Lavričeve trgovine tudi shajališče ljubiteljev lepih knjig in navdušencev za dramatik. Bila je namreč, oziroma je še, nad Lavričovo trgovino lepa in velika dvorana in prostora oder in čitalnica.

Tukaj sem dobil omenjenega leta prvič veliko vlogo v igri, katera je bila spisana oziroma prepisana po povesti iz zadnje svetovne vojne. Bila je to burka, katera se je imenovala: "Dobri vojak Švejk." Jaz sem imel vlogo ruskega vojaka, kateri je ujel avstrijskega vojaka na ruski fronti. Takrat se mi ni niti sanjalo, da bom po osmih letih v resnici vojak in v resnici svetovni vojni. Igrali smo igro z velikim uspehom in nameravali smo jo ponoviti, ker je publiki zelo ugajala. A, kakor sem si srčno želel ponovno igrati to izvrstno burko, se mi ni nikdar želja izpolnila. V tako kratkem času, kot je od ene nedelje do druge, se je v Jugoslaviji dosti spremenilo, in, žal, nismo nikoli več igrali skupaj, in kot je takrat izgledalo, bi kmalu imeli

neprilike radi te komične igre. Tri dni po tej igri so namreč padli usodepolni strelji v Franciji, kateri so končali življenje jugoslovanskemu kralju Aleksandru, in tako je policija prepovedala ponovitev te igre, ker ravno v tej igri je bilo veliko komičnih zbadljivk proti Beogradu.

Sedaj po osmih letih se večkrat spominam na to igro in, ker sem tudi ne samo enkrat pač pa večkrat prebral knjigo, katero je spisal nekdo, ki je bil resnično v svetovni vojni, mi je še danes v spominu vse, kar je bilo spisano o vojni, in čudim se, kako je mogel ta vojak biti v fronti in gledati smrti v oči in imeti prisotnost duha, da tudi, ko je videl, kako so padali njegovi prijatelji okoli njega in kako so umirali njegovi tovariši, kako je mogel še vedno imeti smisel za humor in pisati si komične beležke v njegovem položaju. A, ker je bil Slovan, ni jokal, ni obupal, ni mislil na beg in ni vrgl puške v koruzo in se podal, ampak se je bojeval in okenem vzel vse za dobro. Tako mu je bila sreča mila, da je prišel nazaj, da je lahko spisal knjigo, katero vem, da je čitalo mnogo ljudi in imeli so užitek, ker pisal je le komične reči in vse, kakor pravimo, vse je videl v dobri luči. Da lahko smo ponosni, da smo Slovani, imeli smo jih v svetovni vojni in imamo jih danes. Imamo danes junake, kateri raje umirajo pred puškami sovražnika, kakor pa da bi zatajili, da so Slovenci, raje so po ječah, raje so lačni in raje si dajo pljuvati v obraz, kakor pa da bi bili izdajalci in tlačani tujega naroda. Umirali so pred puškami, pred italijanskimi puškami, slovenski fantje pred leti, umirali so pred istimi puškami fantje istega naroda pred par meseci, umirajo tudi danes in morda bodo še umirali, ampak prišel bo obračun s temi tirani, s temi izdajalci, bojazljivci kot so Japonci in Nemci, in skrivalci za božjim krilom in za plašči velikih svečnikov. Na eni strani molitve za zmago, na drugi strani pa posiljevanje mladih deklet, ubijanje starcev in stark in strahotno klanje otrok in duhovnikov, razbejanje cerkev in domov in obrazbe. Strahotna ironija. Vsak dan se mi zdi bolj resničen tisti rek, da iz Berlina in Rima ni prišlo še nikdar nič dobrega, niti za Slovane niti za ostali svet.

Da, spominam se večkrat na to lepo domovino Slovencev, v kateri je bilo prijetno živeti, dokler so bili puščeni v miru po sovražnikih. Nikoli si niso želeli tuje lastnine, nikoli niso prizadejali nikomur nič zalega. Vedno so spoštovali druge narodnosti, a prišel je čas, ko so bili napadeni in oropani svojega ozemlja. Ni čudno, da danes vsak pozna Jugoslovane; skoro vsak dan se sliši od njih, kako se bojujejo na življenje in smrt proti človeškim zverem in kako umirajo raje kot pa da bi živeli pod tujo vladno. To delajo Slovenci in to delajo danes vsi ljudje, katerim je do svobodnega življenja in do demokracije.

Tudi mi smo sedaj v istem položaju, kot so naši bratje v domovini. Amerika je danes v vojni. Nismo v vojni, v taki vojni kot so sovražniki, da bi oropali nedolžne ljudi, nismo v vojni, da bi ugrabili malim narodom oljne vrtele, gozdove, žitna polja in zlorabljali njih vralnost, kakor delajo sovražniki. Mi smo v vojni, da bomo obdržali svobodo, da bomo lahko govorili materin jezik, da bomo lahko pisali, kar nas veseli, da bomo lahko potovali iz države v državo brez carine in brez dovoljenja, in da bomo lahko volili naše predstavnike po svojem

ŠKRAT

NOTARJEV NOS

Humoreska

(Nadaljevanje)

Ko je šef tvrdke zaslišal besede, je brž pritekel. Gospod L'Ambert mu je z visokim poudarkom povedal svoje ime in ga spomnil, da je tega človeka on

prepričanju in da bomo živeli v državi, kjer govori beseda, ne pa puška. Z eno besedo v vojni smo za demokracijo.

Vojna. Vojna ni danes samo za vojaka, pač pa je za vse državljane, je za vso državo. Seveda najbolj jo bomo občutili in spoznali mi, kateri smo pod orožjem. A občutili jo bodo vsi ljudje na en ali drugi način. Delati moramo nadurno, plačevati velike davke, biti pod strogim nadzorom, da ne bo tako med nami izdajalcev, novice bodo netočne, če jih sploh kaj bo. Ne bo luksuznih avtomobilov, ne bo sladkorja, ne bo vsega, kar si lahko poželiš v mirnem času. Ravnavati se je treba po državnih postavah, kakor na primer, kadar je zatmenitev mesta, treba je storiti vse, kar ukazujejo vojaški strokovnjaki, pa bodi vojak ali ne. Država lahko prepove to ali ono vsem, ne samo enim, pač pa vsem. Ne zato, da bi mučila svoje državljane, pač pa zato, da bomo ohranili svojo svobodo in demokracijo. Ali pa bomo vsi dobri vojaki "Švejki"? Ali bomo videli vse v dobri luči?

Tukaj v taborišču imam skoro poln kovčeg pisem, dopisnic, razglednic, voščil, priznanj in prošnje, da naj še pišem, iz vseh delov in koncev Amerike. Prav laskavo pismo imam prav iz San Francisca, Cal., od Johna Bamblaha, pisma iz Montane, iz Colorada, Minn., Pa., Ark., Wis., Ill., Ohio, New Yorka in iz drugih držav. Vsem prav lepa hvala in vedite, da vsem mi je nemogoče odpisati, a vesel pa sem vseh pisem, in kadar imam priliko, pa namesto da bi pisal vsakemu posamezno, pa raje pišem v javnost, in tako ustrežem če ne vsem, pa vsaj nekaterim.

Ali veste, da se da rad Mussolini slikati? Poslušajte. Mussolini je umrl in je prišel pred nebeška vrata. Tam pa je že v predsobi čakal sv. Petra Hitler in eden izmed njegovih, hitre smrti umrlih generalov. Ker pa je bil sv. Peter zaposlen, morda z Japonci ali pa z zmrlimi nemškimi vojaki z ruske fronte, sta se diktatorja udobno vsedla na zofo in se pogovarjala o svojih pustolovčinah. Med tem pa je Hitler opomnil svojega komarata Mussolinija, da kadar bo prišel sv. Peter, da mora vsaj, "Jaz da bi vstal njemu, jaz, ko sem bil vendar eden največjih diktatorjev sveta! Nikoli." Prišla se je med njima velika debata, katere ni hotelo biti konec, dokler ni nemški general pomežiknil Hitlerju. Ko je vstopil sv. Peter, pa je general zakričal: "Fotograf prihaja!" Kakor strela je skočil Mussolini pokonci in se razkoračil, vrgl prsa ven in se postavil v pozno, da bo čim lepši na sliki...

Bodite pozdravljeni vsi čitatelji in bodite dobri vojaki Švejki in, kadar bom imel priliko, bom na spet kaj napisal.

po svojem tapetniku pripovedoval. Gospod Taillade je odgovoril se tega prav dobro spomni. Da bi se prikupil gospodu L'Ambertu in si pridobil njegovo klonjenost, je svojega delavca celo že povabil za oblagelca.

— Potemtakem je že vsaj najst dni oblagalec? je vprašal L'Ambert.

— Stirinajst dni že, gospod. Kako to veste?

— Da bi le tako ne vprašal. Samo tega ne vem, kako so videli reči človek igrati s tako svetlo reči.

— Ali sem je jaz... — Ne, ne, nič. Denite ga po mojem interesu, v svojem interesu, v interesu vsesojne nazaj tja, kjer je bil! Ali rajši ne! Dajte ga meni, da ga vidim. Zdravniški ukaz! ... Roman prijatelj, alo z menoj. Ne mož si; vse, kar imam, je! ... Pa če tudi ne! Le v vseino; boš videl, da boš voljen z menoj!

Komaj ga je pustil, da oblekel, pa ga je že odvedel kor len. Gospod Taillade njegovi delavci so mislili, da mu je zmešalo. Dobri Roman je vpiral oči v nebo in se med potjo kar naprej vprašanje, kaj neki še je od njega.

V vozu sta gospoda o njegovi usodi, on se je govarjal z voznikom.

— Dragi moj bolnik, doktor milijonarju, tega bo pa treba imeti pred prav lahko razumem, da dali iz hiše. Kaj pa hočeš ko družbo! Ampak ni treba poslati tako daleč, vprašati bi bilo lahko posrednika, kaj dela. Poiščite mu vanje v Beaunski ali pa v vežitni ulici, kje blizu se še. Dobite mu službo, ki vas manj nevarna, če pa pravo pogoditi, mu dajte lino rento in nobene shajališča. Ngenega dela ne pri katerem bi človek svoje kože v nevarnost. Ča pride tako rada! Da toliko, da bo lahko živela. Vendar pa glejte, mu ne bo predobro govoril, mo, pijančeval bi zopet, pa veste, kaj se lahko. Kakšnih sto frankov mu na mesec, plačujte mu vanje, pa bo.

— Malo preveč bo to gre za znesek, ampak jaz rad dal, da bi imel dovolj za pijačo pa ne.

— Pa mu dajte zlatinke na mesec, vsaj osemdeset frankov na ali on se ni dal izlepa kriti.

— Samo toliko? se je ni. Kaj me je bilo potego spravljati iz Sevrške mel sem po tri franke dan in sem še domov. Pušite me, da bom zopet pri žrcalih, ah mi pa dajte tri franke deset.

Ker je bil gospodar on, sta morala biti omaljšana, s tem zadovoljen. Gospod L'Ambert je videl, da je dobro napravilo je leto in dan brez ne nezdore. Romagnetu je ševali vsak teden sprotno, brez strasti, samo ker rad. In lepe oči gospodine vidnim zadovoljstvom ne tem in belem nosu srečnega lonjarja.

(Dalje prihajajo)

Oglašajte v "Enakopravnosti"

PROCES

PROTI RUSKIM ZAROTNIKOM

Škodljivstvo smo izvršili tudi v občinskih upravah v Taškentu in Buhari. V Taškentu je deloval član naše organizacije Tadžjev, ki je škodoval pri načrtovanju, pri kanalizaciji in pri gradbah.

Tudi v buharski občinski upravi se je vršilo škodljivstvo. Rusi smo mesto in prodajali hiše. Od stanovalec smo zahtevali neznosne davke, vsled česar so zapuščali hiše, katere smo razprodajali.

Nalazili smo drobili in raztrošila sredstva, ki jih je dajala Zvezna vlada za okrajne gradbe. Nedokončane gradbe so stale do 1. 1937 34 milijonov rubljev.

Višinski: Kaj ste storili za organiziranje vstajskih krdeč?

Ibramov: Dali smo direktivo. Kaj se je konkretno naredilo, ne vem. Toda Baltabajev je rekel, da mu je Almasov povedal, da se je te stvari že lotil v Markovskem okraju, da že ima nekaj kadrov. In Fajzula mi je rekel, da se ta stvar pripravlja tudi v Buhari. To so moji zločinci zoper Sovjetsko oblast.

Če je mogoče razumirati, bom formaliral. Moji zločinci so: izdajstvo socialistične domovine in izdajstvo sovjetskega ljudstva, predvsem izbeškega ljudstva, ki me je vzrejlo in vzgojilo.

Višinski (predsedniku sodišča): Rad bi vprašal obtožena Bessonova.

Prosim.

Višinski: Hotel bi, da bi vi, predsednik Bessonov, nekoliko razsvetlili en fakt glede sestanka z Maslovim. Prvi dan razprave ste povedali, da ste se pogovorili z Pjatakovom, naj bi se lotil z eseri.

Bessonov: Da, rekel sem to.

Višinski: Potom koga ste to vprašali?

Bessonov: Tukaj gre o zvezi "Stranke delovnih kmetov", ki je obstajala iz ostankov bivše eserske stranke. Jeseni leta 1934, ko sem se regularno pogovoril s Pjatakovim, se je ta zvezi dotaknil moje eserske osebnosti. Dal sem mu potrebne karakteristike delavcev eserske stranke iz Severne skupine, med drugim tudi karakteristike Sergeja Semjonoviča Maslova, ki je bil poprej in je sedaj vodja "Stranke delovnih kmetov", katero je ustanovil, ko je bil za mejo v emigraciji.

Predno sem odpotoval v Berlin približno mesec dni po tem pogovoru, me je Pjatakov prinesel s sestankom z Maslovim na sledeči način dokazoval svojo ina on, Pjatakov, podatke, ki izhajajo iz "desničarsko-trockističnega bloka", o tem, da "Stranka delovnih kmetov" z dokaj znanimi kavarji in inteligence, glavno s konsumarji in agronomi, sprejemajo dobro poznal zvezi delovanja in ker Pjatakov misli, da sem jaz pravna kandidatura za zvezi glede sporazuma s "Stranke delovnih kmetov".

Višinski: Ali se je ta vaš sestavec z Maslovom vršil?

Bessonov: Vršil se je, ampak leta 1934, temveč poleti leta 1935.

Višinski: Kje se je vršil?

Bessonov: V Pragi.

Višinski: Iz kakšnih sredstev Bessonov preživlja?

Bessonov: Njegove materialne potrebe so dobre. Maslov je dobiva sredstva za je omenil funkcionarja v Ljudskem komisarijatu za poljedelstvo. A. I. Muralova, s katerim je stopil v stik s pomočjo nekega kooperatorja, čegar imena se sedaj ne spominjam.

odnosov?

Bessonov: V vsaki teh dežel obstoji v vladajočem razredu dokaj močan sloj, ki je zainteresiran na delovanju "Stranke delovnih kmetov", kakor tudi na delovanju "desničarsko-trockističnega bloka."

Višinski: To se pravi z drugimi besedami, da stranka in blok živita na njihove stroške?

Bessonov: Da.

Višinski: Kaj pa, ali niso bili eseri povezani tudi s proizvodvalnimi službami?

Bessonov: V početku pogovora z Maslovom se je izkazalo, da je on povezan tudi s Henleinovo organizacijo. To je organizacija, ki ima namen priključiti Češko Nemčiji. To je organizacija, ki je po svoji obliki in po svoji vsebini fašistična organizacija.

Višinski: Kaj sta govorila z Maslovom?

Bessonov: Razložil sem mu bistvo naročila, katero mi je bil dal Pjatakov. Naslov je navedel tri pogoje, pod katerimi je bil pripravljen postaviti svojo organizacijo pod obče vodstvo desničarsko-trockističnega bloka. Ti pogoji so bili jako neistovrstni; med njimi je bil tudi sporazum glede nekaterih programnih vprašanj. Maslov je mislil predvsem na vaško vprašanje in na narodno vprašanje. Njegove centralni pogoj je bil ta, da mu desničarsko-trockistični blok takoj prepusti gotovo vsoto denarja v inozemski, kakor tudi sovjetski valuti. Dalje je še zahteval, da bi se Stranka delovnih kmetov mogla posluževati onih legalnih možnosti delovanja, ki so bile bloku na razpologo. V zameno za te usluge je bil pripravljen dati direktivo svoji organizaciji v Sovjetski Zvezi, naj delovanje Stranke delovnih kmetov v vseh ozirih podredi desničarsko-trockističnemu bloku. Seveda mu jaz nisem mogel dati odgovora na ta vprašanja. Ali tekom leta 1935 sem povezal Maslova s predstavnikom Trockega, ki je z njim dosegel sporazum v tej zadevi.

Višinski: Povejte, ali je Maslov v pogovoru z vami rekel, da bi se rad povezal s Trockim?

Bessonov: Rekel je, da je skušal priti v kontakt s Trockim s pomočjo nekega češkega trockista.

Višinski: Ali ni povedal, po čegavi iniciativi je nastala, čegava je bila želja, naj bi se organiziral sestanek s Trockim? Ali se ni skliceval na Henleina?

Bessonov: Pravil je. Rekel je, da se je v poslednjem času pripravljala njegova fuzija s Henleinovo organizacijo, da se v najbližjem času pričakuje združenje vseh opozicijskih skupin, ki delujejo v Sovjetske zvezi in kontraktirajo svoje delovanje s prizadetimi organi fašistične Nemčije.

Višinski: Ali sta se v pogovoru z Maslovom količkaj ali kakorkoli tikala Buharina in Rikova?

Bessonov: Maslov je rekel, da je jako dobro orientiran o razvoju protisovjetskih skupin znotraj Sovjetske Zveze in da temelji njegova orientacija na informacijah, ki jih dobiva od svojih inozemskih prijateljev, kakor se je izrazil, kakor tudi na informacijah, ki jih dobiva neposredno iz svojih celic v Sovjetski Zvezi.

Razun tega, je rekel, da je delal korake za vstop v kontakt z nekaterimi desničarji. Pri tem je omenil funkcionarja v Ljudskem komisarijatu za poljedelstvo. A. I. Muralova, s katerim je stopil v stik s pomočjo nekega kooperatorja, čegar imena se sedaj ne spominjam.

(Dalje prihodnjic)

Velika manifestacija Slovencev za Jugoslavijo; govor ministra Franca Snoja v Clevelandu

(Nadaljevanje)

Tako vidite, kako po eni strani Slovenijo zatirajo, uničujejo in razbijajo, po drugi strani pa se vidno in odkrito upira. Odmeve tega slovenskega odpora slišimo na vseh straneh. Naši ljudje so našli način, da nas o vsem tem obvestijo v središču vlade v Londonu in tukaj. Vsi so nam sporočili v svojih najstrašnejših mukah in trpljenju, naj vztrajamo na potu, po katerem gremo v smislu ideje: Združena Slovenija v Jugoslaviji. Zavedamo se, da bo slovenski rod še naprej moral trpeti, a prišel bo čas osvobodjenja. Vsi moramo skupaj delati za osvobodjenje. Tako nam sporočajo naši bratje, ki trpijo.

Naš načrt je danes jasen: v Londonu imamo vlado, ki prihaja iz naroda z revolucijo, to je vlada narodne koalicije, narodna vlada. Mi Slovenci imamo kot glavnega predstavnika v vladi podpredsednika jugoslovanske vlade dr. Miha Kreka, dolgoletnega sodelavca dr. Antona Korosca. Prišel je za dr. Kulovcem, ki je umrl v Beogradu med obstreljevanjem Beograda. Naša vodilna misel je, da morajo vsi Slovenci biti združeni v novi in močnejši Jugoslaviji, da bi se uresničili stoletni sen Slovencev in bi bil ves naš narod združen pod eno samo streho. Pod to skupno streho moramo združiti naše primorske Slovence in Korosce. Zato moramo marljivo delati. Mnogo težav je, ki jih bo treba prebrsti, kot je bilo leta 1918, pa še mnogo več.

Za pomoč pri uresničevanju tega našega dela imamo mnogo prijateljev. V Ameriki često ne razumejo prav evropskih razmer in valijo krivdo na nacionalizem. Vendar, obstajata dva nacionalizma, veliki, ki bi rad požrl male narode, in mali, kakršen je pri Slovenceh, ki hočejo ohraniti svojo pravico do obstanka. Treba je torej uničiti napadalni nacionalizem. Treba je urediti stvari pravično, da se kaznuje-tiste, ki so bili odgovorni za prelivanje krvi v Evropi. Zato je treba kaznovati tudi tiste narode, ki so pustili, da so njihovi režimi privedli Evropo v vojno, kot so to napravili Nemci in Italijani; treba je najti jamstvo, da se bo nemški narod vzgojil v drugačnem duhu in da ne bo več počel zločinov, ki jih počenja sedaj nad malimi narodi.

Mi vidimo, kako se po tej zemlji svobode in demokracije sprehajajo bivši kralji, ki je njih

hov namen obnoviti Avstro-Ogrsko monarhijo, ki nas hočejo vpreči v srednje-evropski blok. Mi take možnosti odločno odbijamo, ker smo sami svojevoljno iz takih blokov izstopili in se za nobeno ceno nočemo vanje vrniti. Zahtevamo absolutno pravico za naš narod, ki je leta 1918. ostal pod Italijo. Zahtevamo isto pravico za majhne in za velike.

Glavni cilj, ki stoji pred nami, je zmaga. Zmagati je treba. Boj, ki se danes bije, je strašen in velik. Srečni smo, da je na naši strani Rusija, slovenska Rusija. Ona je pokazala, da je tista sila, ki je zmožna ustaviti nemški tank in tako ima nemški tank svojega tekmeča. Mi smo kot Jugoslavlani lahko ponosni, da je bila Jugoslavija prva, ki se je Hitlerju uprla, a Rusija je prva, ki ga tepe (navdušeno ploskanje v dvorani, vzkliki: Živela Rusija!). Slovani, ki jih je Hitler preziral, so pokazali vsemu svetu, da so sposobni upreti se Nemčiji.

Kar od vas hoče stara domovina, kar mi od vas hočemo, je: pomagajte Ameriki, kajti s tem pomagate stari domovini; Ameriki pomagajte vi pomagate Jugoslaviji. Vračam se iz Anglije, kjer sem videl mnogo porušenih vasi, a našel čvrsto voljo angleškega naroda za odpor in borbo do konca. Tak duh mora vladati tudi pri vas v Ameriki, pri vsem našem ljudstvu v tej zemlji, ki bo odločevala o usodi sveta.

Vi Slovenci, ki veste, koliko naš narod trpi in vsi vi, Jugoslavlani, ki veste, kaj Draža Mihajlovič v tem trenutku dela za Jugoslavijo, podprite Ameriko brez pamišljanja z vsemi močmi. Mnenja smo, da je treba delati za hitro zmago, kajti čim hitrejša bo zmaga, tem boljša bo. Cilj našega odposlanstva v Ameriki, ki ga sestavljajo ministri in ban Hrvatske Ivan Šubašič je obiskovati naše izseljenštvo in opozarjati, da bodo v teh dnevih složni i zaradi Amerike i zaradi svoje stare domovine. Vsi spori, ki so danes nastali v našem časopisju so nepotrebni. Škodijo ne samo ugledu Jugoslavije, temveč tudi slogi Amerike, ki sta ji danes potrebna sloga in sodelovanje bolj kot vse drugo. Razdvajajoč se drug od drugega in napadajoč se med seboj koristimo Hitlerju in njegovi politiki, ne pa Ameriki in demokraciji. Vsak prepričan je danes nepotreben luksuz. Mi vemo, da danes ne moremo najavati svojih prepričanij. Notranjih zadev ne moremo pozabi

biti od danes na jutri. Naj vsak ostane pri svojem mišljenju, a vsi se zedinimo v tem, da je za zmago potrebno delo, sloga, ljubezen in zmožnost. Od Slovencev hočem samo eno: da bomo vsi Slovenci složni v eni misli. Ta naša misel bodi: Združena Slovenija v svobodni, demokratični Jugoslaviji.

Treba je torej pozabiti na stare spore, na vse tisto, kar nas leta razdvajalo in postaviti načelo edinstva volje, duha in akcije, kar bo pomagalo ne samo Ameriki, temveč tudi Jugoslaviji. Jaz sem bil strankar. Danes sem se temu odrekel, ker doma ni strank. Z doma nam sporočajo, da strank ni več, da ni več bogatih in revnih, da je sovražnik izravnan vse v istem trpljenju in strahotah, da vsi živijo po barakah in na ulici. Dokler torej naša Slovenija ne postane svobodna in z njo vsa Jugoslavija ne sme biti več političnih in drugačnih strank povsod naj vlada sloga in ljubezen.

Slovenci, ostanite vsi na strani Roosevelta, podprite ga z vsemi svojimi močmi vse do konca in ne zapuščajte ga vse do miru, da se ne zgodi to, kar se je zgodilo Wilsonu. Naj nas trpljenje uboge domovine na križ razpete Slovenije in Jugoslavije, borba naših borec v planinah in končno vse muke in trpljenje vsakega našega posameznika spomnijo, da je potrebno dati žrtve, kajti samo tako bomo vstali.

Bodimo ponosni, da smo Slovenci, kajti slovensko ime smo kupili s krvjo. Najmanjši narod na svetu smo, a prav zato imamo pravico do življenja, a živeti hočemo v pravici in na svobodi. Bodite zavedni Amerikanci i ne pozabite na svoj rojstni kraj, ki vas danes bolj potrebuje kot kdaj poprej!"

Govor ministra Snoja je velika množica mirno in pazljivo poslušala. Na kraju je govornika navdušeno in toplo pozdravila.

Omeniti je treba, da so prisotni najtopleje in najbolj navdušeni ploskali Jugoslaviji in njeni borbi.

Nato je Marijan Urbančič prečital resolucije v naslednjem vrstnem redu:

Resolucije
Predsedniku Rooseveltu, Washington, D. C.:

Gospod predsednik:

Dovolite, da Vam ameriški državljani slovenskega porekla, terih prebiva nad sto tisoč v državi Ohio in ki so zbrani danes na zborovanju v Clevelandu, izrečejo svojo ljubezen ter udostojnega in miroljubnega sožitja narodov in človečanstva, načela, ki imajo tako izrazitega in odličnega pospeševalca in bojevnik v Vaši osebi.

Vaša modra in preudarna odločnost je rešila našo ljubljeno domovino obupa, v katerega sti nas pahnili gospodarska in družabna zaslepljenost in zmotnjava. Vam se imamo zahvaliti, da ne stoji naš narod danes samo poživljen in krepak na braniku dragocenega bisera svoje svobode, pač pa, da je v slehernemu, pravično čutečemu srcu ukoreninjeno prepričanje, da bo ameriški duh, ki ga Vi tako plemenito predstavljate, strl v prah peklenške sile nasilstva, ki divja tako zverinsko nad nedolžniki, in ublažil rane ter prinesel rešitev narodom vsepovsod.

V tem znamenju ponavljamo prisego zvestobe ameriški domovini, v tem znamenju hočemo slediti Vam, svojemu vodji, ter se bojevati z dušo in telesom do zadnje kaplje krvi in do zadnjega utripa srca do končne zmage. Ni to danes samo naša prisega, pač pa je prisega vsega slovenskega naroda, katerega sinovi se broječ na tisoče, bore kot neustrašni četniki samostojno in ob strani bratov Hrvatov in Srbov na poljanah in v svem skalovju od Triglava do Balka-

na, in katerih kri ne sme biti zaman prelita.

V tem znamenju, gospod predsednik, Vas prosimo, da blagovolite posvetiti pozornost domovini naših očetov, teptani Sloveniji. Nas sicer mali, a kulturno visoko razviti narod je bil stoletja pod jarmom nemške oholosti. A kakor da je obsojen na večno trpljenje, sedaj je bil neusmiljeno razkosan po Hitlerju in Mussoliniju, katerih oviden namen je, da ga popolnoma uničita. Požgani so naši domovi, cvet naše mladosti je živinsko mandran in morjen, naše ženske so nemilostno puščene pohotnosti zverinskih družali.

Kljub odločnemu ugovoru Vasega velikega predhodnika, predsednika Wilsona, je bila Slovenija neusmiljeno razkosana že ob koncu zadnje svetovne vojne. Deli, ki so stoletja bili obljubljeni po Slovincih, so bili odkrnjeni od naravnega debla ter izročeni Italiji in Nemški Avstriji. Nad pol milijona Slovencev je prišlo na ta način v meje Italije in skoro isto število je bilo vrženo v nemilost nemškega gospodarstva.

Pa tudi ta skoro smrten udarec ni preprečil, da ne bi bili Slovenci važen in temeljen sestavni del jugoslovanske države, ob splošnem priznanju napredka na kulturnem in gospodarskem

polju — vse do tako nemilo usodne Olgine nedelje, ko so se Hitlerjeve kohorte vrle nad to malo miroljubno državo.

Maščevanje mora priti nad zatiratelja in uničevalca malih narodov. Baš tako mora osveta zadeti vsakogar, ki je za zatiranje podpiral ali ga brezbržno trpel. A danes ne kliče slovenski narod po maščevanju in osveti. Tisoči slovenski četnikov ne prelivajo svoje krvi za to maščevanje. Zadnja kaplja krvi teh junakov, sleherni uničen dom, sleherni oskrunjeno devišstvo naših žena in deklet — sleherni srce vsakega Slovenca kjerkoli na tem svetu se strinja v molitev, ki je izražena v dveh besedah: Svoboda — prostost!

Gospod predsednik!

Ko se bodo po vašem temeljito bodočemu mirnemu sožitju narodov, za tedaj Vas prosimo, dvignite kot predstavnik velikega našega ameriškega naroda svoj glas za mali narod Slovencev in njih bratov Hrvatov in Srbov, da bo tudi njim zagotovljeno, da bodo lahko zastavili svoje telesne in duševne sile in si vzpostavili svoje domove ter živeli za vedno v miru in svobodi, kakor jo narekuje duh demokracije.

(Nadaljevanje)

OGLAŠAJTE V "ENAKOPRANVOSTI"

Domači mali oglasnik

AVTOMOBILSKA POSTREŽBA

RE-NU AUTO BODY CO.
982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje. — Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
GLenville 3830

E. 61st St. Garage
Frank Rich, lastnik.
Se priporočamo za popravilo in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

ELYRIA AUTO REPAIR AND WELDING
Towing, Parts, Batteries, Painting Body Fenders
6815—31 SUPERIOR AVE.
ENDicott 9361
Moderna slovenska popravilnica
PRODAJAMO TUDI NOVE WILLEYS
AVTOMOBILE IN TRUKE

GOSTILNA
Frank Mihčič Cafe
7114 St. Clair Ave.
DOBRO PIVO, ŽGANJE IN PRIGRIZEK
ENDicott 9359

CVETLIČARNE
Slovenska cvetličarna
Felercic Florists
15302 Waterloo Rd.
KENmore 0195

Louis Seme Cafe
6507 St. Clair Ave.,
EN. 9026
Odprto do 2:30 ure zjutraj

GASOLIN
MIKE POKLAR
E. 43 St. in St. Clair Ave.
ENDicott 9181
Gulf Refining Gas Station
Izvršujemo tudi prvovrstna popravila na avtomobilih.

HECKER TAVERN
John Sustaršič in Frank Hribar
1194 E. 71 St.
Pri nas dobite vedno dobro pivo, vino in žganje ter okusen prigrizek.
Odprto do 2:30 ure zjutraj.

STOPAR'S HI-SPEED SERVICE
905 East 185th St.
Mi imamo avto-rack; najnovjšo napravo za maranje avtomobilov. Delo garantirano. Se priporočamo.

J. SIMCIC in J. MARN
priporočila svoj
GAY INN
6933 St. Clair Ave.
kjer imata vsak petek in soboto godbo in ples. Najboljša pijača
ENDicott 8811

RAZNO
FRANK KURE
General Tinning, Roofing and Furnace Work
Vsem starim in novim odjemalcem se priporočam za naklonjenost. Za vsa dela, spadajoča v našo stroko, se od sedaj naprej obrnite na novi naslov:
16021 Waterloo Rd.
KENmore 7192 J.

RUDY BOŽEGLAV WINERY
6010 ST. CLAIR AVE.
Najfinjša vina, domačega izdelka, dobite na kozarec ali v večji količini za na dom.
Postrežemo tudi z okusnim prigrizkom.
Se priporočamo!

PAPIRAR
John Peterka
Paperhanger and Painter
Delo prvovrstno in točno
Se priporočam
1121 East 68th Street
ENDicott 0653

FOR VICTORY

United States Society of Publishers Inc.

STANLEY WEYMAN:

Rdeča kokarda

Roman iz Velike revolucije

"Poberite se!" sem zavpil srdito. "Če ne, vas dam vse obesiti!"

"Hu, aristokrat!" me je nahrulil.

In že je povzdignil glas: "Sem kaj, tovariši, sem kaj! Aristokrat! Aristokrat!" je zatlul.

Na te besede je prihrumela po stopnicah dvajsetorica njemu podobnih. Še trenutek in bi me bili zgrabili; a tedaj sem z obupnim gnevom planil na tistega s kleščami, iztrgal mu jih iz rok in ga bliskoma pobil na tla.

Obenem pa sem tudi sam izgubil ravnotežje in pal. Preden sem se utegnil pobrati, me je nekdo tako silovito brcnil s cokoljo v glavo, da sem skoro omedlel; a vendar sem se pobral in jel udrihati okoli sebe kakor besen, tako da sem potisnil nasprotnike nazaj in si napravil nekaj prostora. Toda v glavi se mi je vrtelo; rdeča megla mi je legala na oči in predmeti so plesali okoli mene. Nekdo me je potegnil za suknjo. Obrnil sem se kakor slep. Tisti mah me je zadel strahovit udarec — od koga in s čim, še danes ne vem — in zrušil sem se kakor klada. Vsi čuti so me minili.

ŠTIRINAJSTO POGlavJE

Slabo se obrača.

Opustošenje Svätalajškega dvorca je bilo avgusta meseca in orehi so bili še zeleni, ko sem izgubil zavest. Ko pa sem se jel po malem spet osveščati svoje okolice in se mi je vrnila volja do življenja rusim glavam. Toda še mnogo dni potlej sem živel zgolj živalsko življenje: jedel sem, pil in spal ter smatral abbeja Benoit, ki je klečal ob moji postelji, za navaden prirodni pojav. Nazadnje, v poslednjih dneh novembra, je vendarle prišla ura, ko se mi je zjasnilo v glavi, čeprav so vsi, ki so čuli pri meni, skoro že obupavali nad menoj; in ko so se moje oči srečale s pogledom vrlega župnika, sem videl, kako se je obrnil v stran in od radosti zajokal.

Čez teden dni sem vedel vse vso javno in zasebno povest tiste čudne jeseni, ki sem jo brez zavesti preležal v postelji. Ograbaj se stvari, ki bi mi bile šle preveč do živega, mi je abbe Benoit najprej pripovedoval, kaj se je zgodilo v Parizu, v tistih desetih tednih nezaupnega čakanja, ki so nastopili po razdejanju Bastilje: kako so predmetja, ki jih je La Fayette komaj brzdal s svojo narodno stražo, ljubosumno prežala na Versailles, kjer je narodna skupščina neprestano nadzorovala kralja; kakšno pomanjkanje je vladalo v tem težkem času in kako so se vsak dan širile vesti, da pripravljajo dvor nasilen udarec; kako je kraljica priredila nesrečni banket, s katerega se je utrnila iskra, ki je užgala smodnik! In naposled, kako so dne 5. oktobra ženske iz tržnic krenile na Versailles ter s silo privedle kralja in skupščino v Pariz, kjer je postal vladar jetnik v svoji lastni palači. "In od tistih dob?" sem dejal, ves blede od presenečenja. "Saj pravite, da smo danes dne 20. novembra?"

"Nič se ni zgodilo," je odgovoril. "Samo znamenja, ki kažejo na bodočnost."

"A vendarle?"

Resno je zmajal za glavo.

"Vse je v narodni straži: to je eno. Pri nas na Quercyskem šteje zbor, ki ga je hotel sestaviti gospod Hughes, že nekaj tisoč mož. Zato je tudi vse oboženo. In ker so lovski zakoni odpravljeni, je vsakdo lovec. In plemstva se je izselilo toliko, da bi človek lahko rekel, da ni več plemičev — ali pa, da so vsi plemiči."

"A kdo vlada zdaj?"

"Občinski sveti. In koder ni teh, komiteti."

Nehote sem se nasmehnil.

"Kaj pa vaš komitet, gospod župnik?" sem vprašal.

"Jaz ne hodim več vanj," je odvrnil in komaj vidno nagrbancil obrvi. "Njegovo poslovanje je za moj okus prehitro. Toda povedati vam imam še hujske stvari."

"Kaj neki?"

"Dne 4. avgusta je skupščina ukinila cerkveno desetino; še v prvi polovici tega meseca so pripravljali zakon o zaplembi cerkvenih imetjih. V tem trenutku je gotovo že sprejet."

"Kaj mislijo! Ali naj svečeništvo gladi pogine?" sem vzkliknil ogorčeno.

"Prav za prav ne," je odvrnil z otožnim nasmeškom. "Plačevala nas bo država . . . dokler nam bo naklonjena."

To rekši me je ostavil samega. Zamišljeno sem gledal skozi okno, izkušaje si predstaviti svet, ki me je obdajal, v njegovi novi podobi. Nato mi je Andre prinesel juho. Pritožil sem se, da je prazna: burja vnanjega življenja, ki so jo bile župnikove novice spustile v mojo sobo, mi je bila vrnila tek in vsa bolniška hrana z zdravili vred se mi je mahoma uprla.

Toda stari sluga je vzel mojo pritožbo za zlo.

"Oh, gospod," je zagodrnjal, "kaj pa hočete v teh časih, ko zaupniki ne plačujejo več najemnin in so polovici vaših golobov zavili vratove in ga v vsej deželi ni živega zajca! Dandanes, ko vse lovi in postopa in se kovači in krojači postavljajo na konjih in z mečem ob boku — da, da! — plemstvo pa jo je popihalo ali pa skriva glavo pod blazino — dandanes ni bogme nič čudnega, da je juha prazna! Če gospod vikont rajši pije močno juho, izkušaje si predstaviti svojo kravo, ne pa . . ."

"Nehaj, nehaj, prijatelj," sem dejal in zvoljno dvignil obrvi. "Povej mi rajši, kaj dela Buton?"

"Gospod vikont misli gospoda kapetana Butona?" je porogljivo vprašal stari lakej. "V Cahorsu je."

"Ali je bil kdo kaznovan zaradi . . . zaradi dogodkov v Saint-Alaisu?"

"Dandanes ne kaznujejo nikogar več," se je odrezal Andre. "Razen da kdaj pa kdaj obesimo kakega mlinarja, ker je žito predrago."

"Po tem takem ni niti Petit-Jean . . ."

"Petit-Jean je odpotoval v Pariz. V tem trenutku je gotovo že polkovnik ali vsaj major."

"Da. Mesto je bilo nekaj ur kakor iz uma, toda oni so bili dobro skriti. Mislim, da so potlej ostavili ta kraj."

"Tedaj ne veste, kje so?"

"Ne. Od tistega dne nisem videl nikogar izmed njih. Čul sem le, da so na nekem gradu, nemara pri Haricourtovih. Nato so Haricourtovi sredi oktobra odpotovali in gospod de Saint-Alais s svojo rodbino je šel menda z njimi."

V preobilju svoje radosti izprva nisem bil zmožen besede. Nato sem vprašal:

"In drugega ne veste ničesar?"

"Ničesar drugega," je odvrnil župnik.

A meni je bilo tudi tega dovolj. Ko je prišel drugič k meni, sem se že lahko izprehajal z njim po terasi. Moči in zanes mi naglo vračale. Toda čim bolj sta mene oživljala gibanje in sveži zrak, tem bolj je vrli svečenik vidno gineval pred moji oči. Njegov prijazni, gibčni obraz je bil vsak dan bolj mračen in njegova molčečnost vsak dan večja. Ko sem ga nekoč vprašal, kaj mu je, je odgovoril:

"Slabo se obrača, vse gre po zlu. In jaz se ne čutim nedolžnega, Bog mi odpusti greh!"

"Kdo pa je vobče nedolžen?" sem dejal, da bi ga pomiril.

"Moral bi bil izpredvideti, kam to vodi!" je odvrnil in zvil roke. "Moral bi se bil spomniti, da je red prvi dar, s katerim je Bog osrečil človeka. Red! . . . Danes pa je v Cahorsu tako, kakor da vobče ni več sodišč; stari sodniki se boje, vse se roga stari zakonom in niti dolgov ni moči izterjati! Red! A najhujše, česar se je dandanes bati zločinca, ako ga vržejo v je-

Po teh besedah me je stari sluga ostavil in vsa muka samotnega uganjanja se je zgrnila name. Zakaj edinega, do česar mi je bilo, se nisem bil upal vprašati. Ta nemir me je flajčil kakor mora in vzlic moji mladosti izpodjedal mojo življenjsko moč ter oviral ozdravljenje.

Drugi dan mi je prinesel odrešenje. Abbe Benoit se je bil menda odločil, da načne ta razgovor; njegova prva beseda, ko je bil povprašal o mojem zdravju, je merila naravnost na stvar.

"Nikoli me še niste vprašali, kaj se je zgodilo potem, ko ste bili ranjeni, gospod vikont," je dejal po kratkem obotavljanju. "Ali se še spominjate?"

"Kako bi mogel pozabiti?" sem zastokal.

Župnik se je oddahnil. Gotovo je do tiste minute mislil, da nisem pri prvi pameti.

"In zakaj mi niste nikoli vprašali?" je nadaljeval.

"Ali ne razumete zakaj, prijatelj?" sem vzkliknil z boleštnim glasom in pal nazaj v naslanjač, iz katerega sem se bil vzdignil v svojem neukrotljivem razburjenju. "Ali ne razumete, da sem hotel ohraniti vsaj trohico upanja? Toda zdaj me nikar več ne mučite. Govorite, prijatelj, povejte mi vse."

"Povedati vam imam samo srečne novice," je veselo odvrnil. "Vse, kar je bilo najhujšega, vam je že znano. Ubogega gospoda de Gontautu so ubili na stopnicah. Vsi ostali, do zadnjega sluge, so se rešili na strehe sosednjih hiš."

"Usli so?"

"Po teh besedah me je stari sluga ostavil in vsa muka samotnega uganjanja se je zgrnila name. Zakaj edinega, do česar mi je bilo, se nisem bil upal vprašati. Ta nemir me je flajčil kakor mora in vzlic moji mladosti izpodjedal mojo življenjsko moč ter oviral ozdravljenje.

Drugi dan mi je prinesel odrešenje. Abbe Benoit se je bil menda odločil, da načne ta razgovor; njegova prva beseda, ko je bil povprašal o mojem zdravju, je merila naravnost na stvar.

"Nikoli me še niste vprašali, kaj se je zgodilo potem, ko ste bili ranjeni, gospod vikont," je dejal po kratkem obotavljanju. "Ali se še spominjate?"

"Kako bi mogel pozabiti?" sem zastokal.

Župnik se je oddahnil. Gotovo je do tiste minute mislil, da nisem pri prvi pameti.

"In zakaj mi niste nikoli vprašali?" je nadaljeval.

"Ali ne razumete zakaj, prijatelj?" sem vzkliknil z boleštnim glasom in pal nazaj v naslanjač, iz katerega sem se bil vzdignil v svojem neukrotljivem razburjenju. "Ali ne razumete, da sem hotel ohraniti vsaj trohico upanja? Toda zdaj me nikar več ne mučite. Govorite, prijatelj, povejte mi vse."

"Povedati vam imam samo srečne novice," je veselo odvrnil. "Vse, kar je bilo najhujšega, vam je že znano. Ubogega gospoda de Gontautu so ubili na stopnicah. Vsi ostali, do zadnjega sluge, so se rešili na strehe sosednjih hiš."

"Usli so?"

čto, je to, da ga v njej pozabijo. Red — ko vidim povsod samotnega uganjanja se je zgrnila name. Zakaj edinega, do česar mi je bilo, se nisem bil upal vprašati. Ta nemir me je flajčil kakor mora in vzlic moji mladosti izpodjedal mojo življenjsko moč ter oviral ozdravljenje.

Drugi dan mi je prinesel odrešenje. Abbe Benoit se je bil menda odločil, da načne ta razgovor; njegova prva beseda, ko je bil povprašal o mojem zdravju, je merila naravnost na stvar.

"Nikoli me še niste vprašali, kaj se je zgodilo potem, ko ste bili ranjeni, gospod vikont," je dejal po kratkem obotavljanju. "Ali se še spominjate?"

"Kako bi mogel pozabiti?" sem zastokal.

Župnik se je oddahnil. Gotovo je do tiste minute mislil, da nisem pri prvi pameti.

"In zakaj mi niste nikoli vprašali?" je nadaljeval.

"Ali ne razumete zakaj, prijatelj?" sem vzkliknil z boleštnim glasom in pal nazaj v naslanjač, iz katerega sem se bil vzdignil v svojem neukrotljivem razburjenju. "Ali ne razumete, da sem hotel ohraniti vsaj trohico upanja? Toda zdaj me nikar več ne mučite. Govorite, prijatelj, povejte mi vse."

"Povedati vam imam samo srečne novice," je veselo odvrnil. "Vse, kar je bilo najhujšega, vam je že znano. Ubogega gospoda de Gontautu so ubili na stopnicah. Vsi ostali, do zadnjega sluge, so se rešili na strehe sosednjih hiš."

"Usli so?"

"Da. Mesto je bilo nekaj ur kakor iz uma, toda oni so bili dobro skriti. Mislim, da so potlej ostavili ta kraj."

"Tedaj ne veste, kje so?"

"Ne. Od tistega dne nisem videl nikogar izmed njih. Čul sem le, da so na nekem gradu, nemara pri Haricourtovih. Nato so Haricourtovi sredi oktobra odpotovali in gospod de Saint-Alais s svojo rodbino je šel menda z njimi."

V preobilju svoje radosti izprva nisem bil zmožen besede. Nato sem vprašal:

"In drugega ne veste ničesar?"

"Ničesar drugega," je odvrnil župnik.

A meni je bilo tudi tega dovolj. Ko je prišel drugič k meni, sem se že lahko izprehajal z njim po terasi. Moči in zanes mi naglo vračale. Toda čim bolj sta mene oživljala gibanje in sveži zrak, tem bolj je vrli svečenik vidno gineval pred moji oči. Njegov prijazni, gibčni obraz je bil vsak dan bolj mračen in njegova molčečnost vsak dan večja. Ko sem ga nekoč vprašal, kaj mu je, je odgovoril:

"Slabo se obrača, vse gre po zlu. In jaz se ne čutim nedolžnega, Bog mi odpusti greh!"

"Kdo pa je vobče nedolžen?" sem dejal, da bi ga pomiril.

"Moral bi bil izpredvideti, kam to vodi!" je odvrnil in zvil roke. "Moral bi se bil spomniti, da je red prvi dar, s katerim je Bog osrečil človeka. Red! . . . Danes pa je v Cahorsu tako, kakor da vobče ni več sodišč; stari sodniki se boje, vse se roga stari zakonom in niti dolgov ni moči izterjati! Red! A najhujše, česar se je dandanes bati zločinca, ako ga vržejo v je-

Na debelo in drobno prodajamo ČISTO OHIO CONCORD VINO

Naročila v zabojih (v galonih) ali sodih dostavimo prosto.

COUNTY LINE WINERY

Joseph D. Cohobas

Geneva, Ohio

Pišite ali pokličite po telefonu za ceno. Tel.: 448. Ob večerih pokličite GARFIELD 0940.

DOBITE \$5,000!

Obiščite clevelandsko razstavo jedil (Food and Home Show) v mestni dvorani 5. do 13. marca RAZVEN NEDELJE

Prost pouk v kuhni Kontesti v pečenju — Vstopnina 25c

\$500 nagrade v gotovini v "cartoon" kontestu

\$4,500 dnevnih nagrad v blagu

Išče se šivilje

izkušene pri izdelovanju boljših oblek.

THE BLOOMFIELD CO.

2212 Superior Ave.

Proda se

hišo s 6 sobami za eno družino, dvojna lota, velik vrt, kokošnjak, garaža in nov "driveway". Cena \$6,000. Zglasite se na 20900 Arbor Ave., Euclid, O., od E. 200 St., po 4. uri popoldne.

FIN PREMOG po zmernih cenah

L. R. MILLER FUEL, INC.

1007 E. 61 St., ENdicott 1032

Trgovci, pozor!

Proda se električno ledenico; izložbeno omaro za meso in eno za grocerijo, dve električni tehtnici, stroj za rezanje mesa (meat slicer), dva bloka za sekanje mesa, omaro za shranjevanje računov in mnogo drugih predmetov. — Vse poceni. — Poizvz se na 15815 Trafalgar Ave., KEmmore 7450.

ZE DRUGI TEDEN!

"DEKLE IZ LENINGRADA" (Girl from Leningrad)

Boritelji na severni fronti

Vojaske strežnice v akciji!

PENN SQUARE THEATRE

Euclid in E. 55 St.

v soboto in nedeljo so vrata odprta ob 2. pop. ob dnevnikih 6.45 zvečer.

Gostilna naprodaj

Vsem dobro poznana gostilna se prodaja po zelo nizki ceni, radi boleznih. — Poizvz se na 5705 St. Clair Ave.

NAPRODAJ

je gostilna na 1323 East 49th St.

ena? Ne, gospod vikont, nič več ne vem, kaj mi je storiti," je nadaljeval. "Najrajši bi se odpravil križem sveta, preklincovat, kar sem govoril, in popravljat, kar sem storil!"

"Ali se je mar zgodilo še kaj več, nego ste mi povedali?" sem vprašal, ves začuden nad tem izlivom. "Kaj takega, česar jaz še ne vem?"

"Skupščina nam je vzela desetino in imenja," je trpko odgovoril župnik. "To vam je znano. Kot Cerkyvi nam pa odrekajo pravico do obstanka. Tudi to menda veste. In zdaj so pravkar sklenili odpravo vseh samostanov. Kmalu nam bodo zaprli tudi cerkve in katedrale, da vzpostavijo paganstvo!"

"Brezumje!" sem vzkliknil. "In vendar je resnica."

ZAVAROVALNINO

za hiše, pohištvo in avtomobile vam preskrbi

MIHALJEVIČ BROS.

6424 St. Clair Ave.

Zavarovalnina na pohištvo za vsoto \$1000 vas stane le \$5,00 za tri leta.

Fantje in možje!

V naši trgovini dobite vedno najboljše spodnje perilo, srajce, kravate, klobuke in druge stvari. Izdelujemo obleko po meri.

JOHN MOČNIK

772 East 185th St.

Prijatelj's Lekarna

St. Clair Ave. vogal E. 68 St.

Prescription specialists

Zastonj pripeljemo na dom ENdicott 4212

Peter Rostan

PAINTER and DECORATOR CONTRACTOR

449 E. 158 St., Cleveland, Ohio

KEmmore 0620 J

DEKORIRAMO

vaše sobe po najnižjih cenah. Scenerija, napisi itd

A. PLUTH

21101 Recher Ave.

IVanhoe 2261 M.

POPOLNA ZALOGA

trebušnih pasov, elastičnih nogavic in pasov za kilo. Izvkušamo zdravniške recepte točno in zanesljivo. Dostavimo na dom kamorkoli.

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd. Slovenska lekarna

Zavarovalnino

proti ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 Schade Ave.

Pokličite: ENdicott 0718

Kupite sedaj dokler je zaloga popolna

Pralne stroji MAYTAG — ABC — THOR — CONLON — BENDEX

Električne ledince FRIGIDAIRE — ELECTROLUX

Kuhinjske peči MAGIC CHEF — GRAND — ROPER — FRIGIDAIRE

Radio ZENITH — PHILCO — CARLSON-STROMBERG

Cene zmerne. Damo na lahka mesečna odplačila

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.

819 E. 185 St.

"Zastran odprave nič ne rečem. Toda cerkve in katedrale." "Zakaj pa ne?" je žalostno odgovoril. "Sam Bog ve, kako malo je zdaj vere na svetu. Stvar je povsem mogoča. Vidim, kako vse vodi k temu. Zato je tem bolj potreba, da ostane mo mi, ki verujemo, zvesti in stanovitni."

Vsaka njegova beseda je bila dokaz, kako silno ga peče vest, ker je tudi on pospeševal nesrečo; in kar težko se mi je storilo, ko ga drugi dan ni bilo ob navadni uri. Tretji dan je zopet prišel, a tako pobit in čemer in tako žalostno se je poslovil od mene, ko je odhajal, da bi ga bil najraje poklical nazaj. Ko ga četrti in peti dan zopet ni bilo, sem poslal k njemu vprašat, a prepozno: stara žup-

nikova gospodinja je odšla rila mojemu slu, da se je odpravil z doma ter napredoval nekega sosednjega župnika ga nadomešča kak mesec dni. Ker sem takrat že po vsej vstajal, sem se peš napredoval njegovi hišici. Izvedel nisem česar posebnega mimo tega, je bil neki oče kapucina dvajset in dve noči njegov gost in je gospod župnik zelo zadovoljen in slabe volje jahal v hors. Vaščani, ki sem jih spoznal spotoma, so me spoznavali, celo prijazno pozdravljali, toda senca sumnje, ki sem jo že pred meseci opazil na njihovih obrazih, je bila postala tem še temnejša. Pri slehernem imel občutek, da mu je odleglo, ko sem mu izginil pred oči.

Pole za DOHODNINSKI DAVEK

VAM TOČNO IZPOLNI

WM. J. KENNICK — v uradu 984 E. 63 St.

URADNE URE SO:

v soboto popoldne od 2. do 8.

vsaki dan od 4. do 7. ure.

Tisti, ki imate posestva, si lahko mnogo prihranite na davku, če so vaše pole natančno izpolnjene.

Tu si lahko izberete kakoršnekoli zavese, katerih imamo v zalogi 300 različnih vzorcev.

ZAVESE ZA POPRAVILA NE RAČUNAM

Odprto ob večerih do 9. ure

PARKWOOD HOME FURNISHING

7110 ST. CLAIR AVE. ENdicott 6812

Ustanovljeno 1908

ZAVAROVALNINO VSEH VRST VAM TOČNO PRESKRBI

Haffner Insurance Agency

6106 St. Clair Ave.

DELAVCI IN DELAVKE!

Ako se vaš sin, brat ali fant nahaja pri vojaki, spomnite se prilike s kakim trajnim darilom, kot uro, prstanom, cigaretno skatljico. V naši trgovini vam radevolje nudimo priliko kupiti na lahka odločitev, ako ste zaposleni.

934 E. 152 St. — **DAVID'S** — GLenville 5812

VABILO NA Pomladanski koncert

s pevskim prizorom in igro

"IT CAN'T BE DONE"

SLOV. PEV. ZBORA "ZARJA"

V NEDELJO, 1. MARCA, 1942

PROGRAM:

- "Iz mladosti," pevski prizor. Solisti: Katherine Jurek, Jennie Turk, Frank in John Kokal, Sophie Elerski, Alice Vidmar, Albert Fatur, Joe Tekavec, Wes, Josephine Turk.
- Pozdravni govor
- a) Naš prapor b) Venček iz "Gorenjskega slavčka" (A. Foerster) mešanica
- a) There Are Fairies Dancing on the Lawn (J. S. Zamečnik) mešanica b) Cradle Song (J. S. Zamečnik) mešanica
- Oj mili dom ("Finlandia" by J. Sibelius) mešanica
- Odsev mladosti (ar. A. I. Mareš) solospjev Jennie Turk
- Zagorska (ar. S. Premrl) b) Meni vse eno je (A. Grum) duet Victoria Poljsak in Jennie Turk
- Gor čez jezero, duet Frank in John Kokal
- Zborovodja: Jos. V. Krabec Pri glasovirju: Edwin Poljsak
- "IT CAN'T BE DONE" — Comedy in one act. Cast: Joan, a City Girl Anthony Elerski Jack, Joan's Brother Stephanie Elerski Jill, a Country Girl Andrew Elerski Darby, Jill's Brother

Time: A Summer Day Scene: Lawn in Front of the Hoskins' Farm Director: Andrew Turkman, Jr. Associate Director: Sophie Elerski ZA PLES IGRA PECON'S ORKESTRA Vstopnina v predprodaji 40c — pri blagajni 50c Vsa pevska publika iz naselbine in okolice je vjudno vabljena.

PRESELILI SMO

našo popravilnico radio aparatov, poleg ABBEY THEATRE. Dnevne novice so važne, dobite jih vedno prvo po radio. Če je kaj narobe z vašim radio aparatom, pokličite nas. DELO GARANTIRANO.

BEST RADIO SHOP

JOHN LUBINSKY

15509 Waterloo Rd., IVanhoe 2342